

**2018 m. gegužės 24 d. *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.* apeliacinis skundas dėl
2018 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) nutarties byloje T-130/17, *Polskie Górnictwo
Naftowe i Gazownictwo S.A. / Komisija***

(Byla C-342/18 P)

(2018/C 276/33)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Apeliantė: *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.*, atstovaujama advokato M. Jeżewski

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti skundžiamą 2018 m. kovo 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį, kuria *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.* ieškinys byloje T-130/17 pripažintas nepriimtinu,
- priimti sprendimą dėl priimtumo ir pripažinti priimtinu *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.* ieškinį byloje T-130/17, kuriuo, remiantis SESV 263 straipsniu, prašoma panaikinti 2016 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimą C (2016) 6950 *final*, kuriuo peržiūrimos sąlygos, kuriomis pagal Direktyvą 2003/55/EB ⁽¹⁾ OPAL dujotiekiui netaikomos taisyklės dėl trečiųjų šalių prieigos ir tarifų,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti ieškinį iš esmės.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- 1) SESV 263 straipsnio klaidingas išaiškinimas dėl pripažinimo, kad Komisijos sprendimas nėra tiesiogiai susijęs su apeliantė.

Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog Komisijos sprendimas nėra tiesiogiai su ja susijęs. Bendrojo Teismo pozicija neatitinka ligšiolinės jurisprudencijos dėl tiesioginio Komisijos sprendimų poveikio ūkio subjektams, kurie nėra nacionalinės reguliavimo institucijos, kurioms sprendimai skirti. Apeliantė konkrečiai nurodo, kad Vokietijos reguliavimo institucija aiškiai ketino leisti nukrypti nuo teisės aktų reikalavimų.

- 2) SESV 263 straipsnio klaidingas išaiškinimas dėl pripažinimo, kad Komisijos sprendimas nėra konkrečiai susijęs su apeliantė.

Apeliantė teigia, kad jos padėtis leidžia ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją dėl ieškinių priimtumo. Atsižvelgiant į apeliantės padėtį rinkoje, ginčijamas sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs. Šis sprendimas taip pat turi jai įtakos dėl su OPAL (kuris yra *Nord Stream* dujotiekio tęsinys) konkuruojančio Jamal dujotiekio nuosavybės ir dėl apeliantės pareigos užtikrinti saugų dujų tiekimą.

- 3) SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos pabaigos klaidingas išaiškinimas dėl pripažinimo, kad ginčijamas sprendimas nėra reglamentuojančio pobūdžio teisės aktas.

Apeliantė teigia, kad sprendimas yra reglamentuojančio pobūdžio teisės aktas, o Bendrojo Teismo vertinimas šiuo požiūriu buvo klaidingas.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 98/30/EB (OL L 176, 2003, p. 57; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 230).

2018 m. birželio 1 d. Lenkijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-507/15, Lenkijos Respublika / Komisija

(Byla C-358/18 P)

(2018/C 276/34)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Apeliantė: Lenkijos Respublika, atstovaujama B. Majczyna

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Panaikinti 2018 m. kovo 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-507/15, *Lenkijos Respublika / Europos Komisija*, tiek, kiek juo buvo atmesti toliau nurodyti ieškinio pagrindai, kuriais siekta, kad būtų panaikintas 2015 m. birželio 22 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2015/1119 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (pranešta dokumentu Nr. C(2015) 4076) ⁽¹⁾:

- a) ieškinio pirmojo pagrindo antra dalis dėl anksčiau pripažintų gamintojų grupių patikrų vietoje ir
- b) ieškinio antrojo pagrindo antra dalis dėl fondų nuostolių grėsmės įvertinimo ir fiksuoto pataisos koeficiento, taikomo išlaidoms pagal priemonę „Vaisiai ir daržovės – anksčiau pripažintos gamintojų grupės“, dydžio.

— Panaikinti 2015 m. birželio 22 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2015/1119 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (pranešta dokumentu Nr. C(2015) 4076) tiek, kiek juo 55 375 053,74 EUR dydžio Lenkijos Respublikos akredituotos mokėjimo agentūros išlaidos nefinansuojamos Europos Sąjungos lėšomis.

— Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė Lenkijos Respublikos ieškinį dėl Europos Komisijos sprendimo, kuriuo 142 446,05 EUR ir 55 375 053,74 EUR dydžio Lenkijos Respublikos akredituotos mokėjimo agentūros išlaidos pagal priemones „Vaisiai ir daržovės – veiksmų programos“ ir „Vaisiai ir daržovės – anksčiau pripažintos gamintojų grupės“ nefinansuojamos Europos Sąjungos lėšomis.